

לראות באב"י הנחל = למווד = (עד הסוף)

סיפור השבוע

* המשך הסיפור *

עש ... שלא היה גדול מהם, שצריכים להשיג שלא יאכלו צנון, שיריח מפייהם בעת שידברו עם איש הגדול מהם, כי לא היה גדול מהם, על-כן לא פסק משלחנם צנון וחזרת, כמו שאתה אינך צריך לפחד לאכל צנון מפני שאתה צריך לדבר אתי.) לזה הבית, ושאל את בעל-הבית הנ"ל אם מוהר"ג הוא שם, והשיב לו: כן, והראה לו את הבית אשר מוהר"ג שם, והוא בעצמו עמד שם לראות מה יהיה שם, וראה שלועווענאן שאל את מוהר"ג אם הוא רבי נתן, ואמר: כן, ונתן לו 'שלוש עליכם' ואמר לו: מה רוצה יהודי? ואמר לו: באשר ששמעתי שאתה חכם גדול, אני רוצה לשאל מכם איזה דברים. ענה לו: שאל

עש שאל אותו: אם הרמב"ם היה חרד או חפשי? וענה לו: אני אומר, חסיד, חרד גדול, והיה מקים כל דברי חז"ל באמונה גדולה. ומוהר"ג אמר או 'אשר יצר', ואמר, שבוזה ההתלהבות אמר הרמב"ם 'אשר יצר'. ושאל אותו עוד: האם יש גיהנם בעולם? והשיב לו: בודאי יש. אמר לו: האתם הייתם שם? אמר לו: מה אתה אומר? אמר: אני אומר, שאין גיהנם. אמר לו: ואתה היית שם וראית שאין גיהנם? אמר לו: לא. אמר לו: אם-כן אנחנו שוים, שלא היינו שם, ולא ברור אצלך כבר שנדאי אין גיהנם, רק זה ספק, ויכול להיות אפילו לפי דעתך שיש; לפי דעתי אין שום ספק שיש גיהנם, כי אני מאמין באמונה שלמה כמו שאני רואה בעינים, רק לפי דעתך שיש ספק - אני אסביר לך, שיהיה לך הגיהנם בזה העולם: בזה אתה מאמין, שמכרח למוות? הלא זה אתה רואה בעינים. הנה אצלי, שאני לובש טלית ותפלין יש לי פאות וזקן, ואיני אוכל חמץ בפסח, ואיני מגלה עריות - כשבא סמוך למיתתי, אני מתבונן בעצמי או, איך עבר עלי זה העולם ואיפה אני הולך עכשו, ואני יודע שיש גיהנם, אבל מה אני צריך לפחד? פאות וזקן יש לי, טלית ותפלין אני מניח בכל יום, חמץ בפסח לא אכלתי, ושבת לא חללתי, עריות לא גילתי; ברוך השם, כפנה מצוות עשיתי, מה יש לי לדאג? אדרכא, שם עולם יותר יפה. ואפילו לפי דעתך, מה הפסדתי? הבל הבלים. אבל אתה, כשתגיע לרבע שעה אחרונה לפני מיתתך, תתחשב בדעתך במה בלית כל ימי חיך, ומה יהיה ממך עכשו? פן באמת יש גיהנם - אולי למרות הכל באמת ישנו [טאמער אי טאקי יא דא], ואיך שהוא, ומה הרוחתי בכל הבלים והתאוות שעשיתי? - וזה בעצמו יהיה לך גיהנם בזה העולם.

עש וזלגו עיניו דמעות, ואמר לאלו אנשים שעמדו שם: לא היה לי הרהור תשובה אמיתית כמו בשעה זו! ...

אחד אמר לר' ישראל שהוא רוצה לקבץ עצמו בכלל לתורה, השיב לו ר' ישראל שצריך להיות קבוע רק אצל השם יתברך. ועין בלקוטי תפלות נ"ד בהתחלה: "אין שום קביעות בזה העולם".

אחד שאל על איזה ספר קדוש עם פרוש מסים אם יכול ללמד אותו, השיב לו ר' ישראל בשלילה, ואמר על מחבר הפרוש: "אני הכרתי אותו והוא לא היה צדיק קדוש כזה". ועין ב"פרפראות לחכמה" על תורה ס"א, שמוכן שרק צדיק שיש לו אמונת חכמים בשלמות יכול לחדש בשביל העולם.

ר' ישראל היה בצפת ובסעדה שלישית מישוהו קרא את תורה ו' קרא את יהושע ור' ישראל היה מן הנוכחים ושאל בהתלהבות עצומה תורה ו'? ושמח והתחיל ר' ישראל להגיד ביחד עם הקורא וממש הראה שמחה והתלהבות עצומה מכל דבור של רבנו. ואחר-כך שאל המגיד שעור מדוע כתוב בתורה הנ"ל "ידם וישתקו" מספיק או זה או זה. והלה הסביר כפי הבנתו את באור הלוקוטים, אך ר' ישראל לא קבל את הפרוש.

ותצילנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים של שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות כוזבים חלילה. ותוכך ותטהר אותנו משמאת זוהמת הנחש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ותרחק מדרכי המנחשים והקוסמים בכל מיני הרחקות, ולא יהיה לנו שום אמונות כוזביות כלל. רק נזכה תמיד להיות תמים עם ה' אלקינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשטות באמת ובאמונה שלמה האמתיות כרצונך הטוב.

ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים והאפיקורסים מן העולם, ותרחם על עולמך שתתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בחדוש העולם, ולא ילכו אחר חקירת התהו כלל, רק יאמינו כלם בהאמת, שהעולם הוא מחדש ברצונו יתברך אשר בראו בששת ימי בראשית יש מאין המחלט, אשר על יסוד אמונה זו קים ועומד כל העולם ומלואו, כמו שכתוב, וכל מעשהו באמונה.

ונזכה לנו לעבדך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד כרצונך הטוב. ותעשה עמנו חסדים רבים. ויקים בנו מקרא שכתוב, להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. ונאמר, חדשים לבקרים רבה אמונתך: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ח')

עקר האמונה שלמה זוכין עליידי התקרבות לצדיק האמתי שיש לו בחינת רוח הקדש, שעלי-ידיה נתברר המדמה, שעלי-ידיה עקר שלמות האמונה, שזוכין להאמין בהשם יתברך ובחדוש העולם, שהוא יסוד הכל וכל העולם תלוי בזה (לקוטי מוהר"ן ב' - סעיף ח'; עיין צדיק, אות צ"ח).

... ותזכנו ברחמיך הרבים, להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח נבואה, רוח הקדש באמת, באפן שנוכח עליהם לברר ולתקן הכח המדמה ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלו, בדמיונות כוזבים ובבלבולים רעים חס ושלו, רק נזכה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן שנוכח עלי-ידיה לאמונה שלמה וישרה וברורה זכה וצחה ונכונה באמת כרצונך הטוב בלי שום בלבולים כלל.

ונזכה להאמין בך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, כי אתה בראת עולמך כרצונך הטוב יש מאין המחלט בעשרה מאמרות.